

Matteus evangelium

Hans Carling 2012-12-16

Innehållsförteckning

Året 2013 i 24 delar efter månens ny och nedan.	2
Kapitel 1	3
Kapitel 2 (25 juli -10 augusti)	4
Kapitel 3 (10 - 23 augusti)	4
Kapitel 4, Oxen - Tvillingarna	5
Kapitel 5, Tvillingarna, september	6
Kapitel 6 (slutet av september)	7
Kapitel 7 (början av oktober)	8
Kapitel 8	9
Kapitel 9 (november)	10
Kapitel 10, Jungfrun	10
Kapitel 11, Jungfrun	11
Kapitel 12, julen	13
Kapitel 13, trettendedag och framåt	14
Kapitel 14, fastan, efter 21 januari	15
Kapitel 15, februari	15
Kapitel 16, februari/mars	16
Kapitel 17	17
Kapitel 18	17
Kapitel 19, början av Vattenmannen	18
Kapitel 20	19
Kapitel 21	19
Kapitel 22	20
Avslutande anmärkningar.	20

På översikten som gavs i kapitlet om Johannes Uppenbarelse, ser man att Matteus evangeliet går från Väduren 15° och sedan för varje kapitel 15° fram, så att evangeliet är skrivet efter ett 24-delat år, så som man ännu tänker sig lite varstans, i Indien bl. a. Man kan föreställa sig ett år, där solen varje månad går genom två månhus. Almanackor var långt fram i tiden uppställda så, att man delade varje månad (januari, februari o.s.v.) i en vänster- och en

högersida. Året var tecknat på tolv uppslag och tjugofyra sidor. För varje dag angavs månens ställning i zodiaken och liksom i moderna almanackor angavs nymånads-dagen och fullmånads-dagen (bilaga).

Matteus-evangelietts uppställning följer detta schema. Varje kapitel motsvarar ungefär 15 dygn med början c:a 10 juli. Två kapitel motsvarar en månad eller stjärnbild i zodiaken. Detta fortlöper fram till kapitel 22, då systemet tycks upplösas. Man kan visserligen gissa vilka stjärnbilder som avses, men oklarheten tar snart överhand.

Matteus blev av Jesus kallad till lärjunge där han satt vid tullhuset. Han kallades också "Matteus publikanen". Honom tillskrivs Matteus-evangeliet. Man skulle kanske förvänta sig, att det fanns ett arameiskt original, men tvärtom tycks originalhandskriften vara grekisk. Bl. a. har man visat att citaten ur gamla testamentet följer den grekiska Septuaginta.

Evangeliet kan i så fall knappast vara skrivet av aposteln. Därtill kommer att de motivkretsar som beskrivs inte är judiska i den meningen, att de stämmer med gamla testamentets synagogala läsning i året. I stället visar motiv och attribut ett mycket nära samband med astrologin, så som den finns belagd i Europas folktro, nordisk hedendom m.m.

Tidigare visades att evangelieboken och völuspa följde veckonummering. Matteus-evangeliet följer inte denna indelning utan följer det 24-delade året fram till kapitel 22.

Vid tiden för dess tillkomst fanns den romerska kalendern. Denna spred sig även bland greker, som övergav de grekiska månadsnamnen och använde de välbekanta latinska månaderna (januari, februari, o.s.v.)

Men - eftersom månmånader hållit sig kvar i hela Europa långt fram i tiden, bör man förutsätta att ett 24-delat år är ett *månår*. Enklast är att se på en almanacka från 1800-talet. Tecken för full- och nymåne är insatta på sina dagar. Man ser snart att månen ofta från ny till nedan faller på dagar som ligger i samma följd som veckans dagar. Nymåne på *måndag*, fullmåne på *tisdag*, nymåne på *onsdag* o.s.v.

Emedan en månmånad har 29,5 dygn, delade man i gamla tider upp månmånaderna i 30-dagars och 29-dagars månader. Ett tredelat år som man möter hos germaner måste då innefatta tre gånger 118 dygn = 354 vilket är detsamma som 12 månmånader. Varje tredjedel består av 30+29+30+29 = 118 dygn. Månfaserna ser då kanske ut så här: fullmåne på en måndag, nymåne på en tisdag, fullmåne på en onsdag, nymåne på en torsdag. Systemet är nu ansträngt ty om man fortsätter med samma progression, får man fel data.

För att få veckans sju dagar i en följd måste man ansätta tre 30-dagars månader i följd. 30+30+30+28 = 118. Månen kommer i den tredje 30-dagarslunationen att vara 1 till 1,5 dygn fel för att sedan under 28-dagarslunationen åter hamna på rätt dagar. Ett fel på en dag är för en betraktare försumbart och märks inte. Gissningsvis har evangelistens år sett ut på följande sätt:

Året 2013 i 24 delar efter månens ny och nedan.

Fullmåne 27 jan. *söndag*. **Kap.14**; Johannes halshuggs, fem bröd och två fiskar.

Nymåne 11 feb. *måndag*. **Kap.15**; 4000 bespisas, kananeiska kvinnan, tankar från hjärtat.

Fullmåne 26 feb. *tisdag*. (ett halvt dygn fel) **Kap.16**; Petrus, dödsrikets portar och nycklar.

Nymåne 13 mars *onsdag*. **Kap.17**; Jesus lyser som solen, botar en månadsrasande.

Fullmåne 28 mars *torsdag*. (ett dygn fel) **Kap.18**; barn i himlen.

Nymåne 12 april *fredag*. **Kap.19**; äktenskapslagar, buden, människosonen på Guds tron.

Fullmåne 27 april *lördag*. (1,5 dygn fel) **Kap. 20**; arbetarna i vingården.

Nymåne 11 maj *lördag*. **Kap. 21**; Jesus rider in i Jerusalem.

Fullmåne 25 maj *lördag*. (månen på rätt dag) **Kap. 22**; konungasonens bröllop.
Ny måne 9 juni *söndag*.
Fullmåne 24 juni *måndag*. (ett halvt dygn fel)
Nymåne 9 juli *tisdag*. **Kap 1**; Jesu födelse, Josefs dröm
Fullmåne 24 juli *onsdag*. (ett dygn fel). **Kap 2**; tre vise män, barnamord och kvinnokval
Nymåne 8 aug. *torsdag*. **Kap 3**; Johannes i Jordan, hans ropande, hans kläder.
Fullmåne 23 aug. *fredag*. (1,5 dygn fel) **Kap 4**; Jesus frestas av djävulen, bröder blir lärjungar.
Nymåne 6 sept. *fredag*. **Kap 5**; lagen och buden.

Fullmåne 20 sept. *fredag*. (månen åter rätt) **Kap. 6**; om gåvor, allmosor, guldåldern.
Nymåne 5 okt. *lördag*. **Kap. 7**; grandet och bjälken, trädets frukt.
Fullmåne 20 okt. *söndag*. (ett halvt dygn fel) **Kap. 8**; Officerens tjänare, gravar, Jesus i båten.
Nymåne 4 nov. *måndag*. **Kap. 9**; Jesus i båten, nytt vin i gamla läglar.
Fullmåne 19 nov. *tisdag*. (ett dygn fel) **Kap.10**; Jesus sänder ut sina lärjungar, yttersta domen.
Nymåne 4 dec. *onsdag*. **Kap.11**; Döda uppstår m.m. Johannes.
Fullmåne 19 dec. *torsdag*. (1,5 dygn fel) **Kap.12**; axen, skådebröd, sabbatsbudet, handen.
nymåne 2 jan. (2014) *torsdag*. **Kap.13**, Jesu liknelser om sådd och skörd.

16 jan torsdag
31 jan fredag

Kapitel 1

Magisk konception, (jungfrufödelse).

Då man förlägger detta motiv till midsommar, kan man peka på, att Johannes döparens födelse firas den 24 juni.

Johannes moder, Elisabet blev i Luk.1 genom magisk konception havande på sin ålderdom och *besöktes* då av Maria, Jesu moder, som samtidigt var havande av helig ande. Marie *besökelses* dag eller ”berggång” firades i kyrkan den 2 juli.

I stjärnsagorna finner man från antiken, att Danae, Perseus’ moder blev havande av Zeus, som kom till henne i form av ett guldregn. Stjärnbilden Perseus uppgår i Väduren 26°- (21 juli -). Johannes döparen som stod i floden Jordan, döpte och ropade i öknen hade kamelhårskläder och gördel och bör jämföras med Orion på flera sätt. Orion var ”roparen” som hade gördel och kunde gå på vattnet. Detta var för att han var son till havsguden Poseidon. Orions ena tå sammanfaller med floden Eridanos och denna flod på stjärnhimlen har jämförts med Jordan (Allen 217).

Den viktigaste jämförelsen är dock att Orion likaledes var avlad genom magisk konception, då han var havsgudens son.

Astronomen Manilius som levde på Augustus tid uppger, att Orion uppgår i Väduren 10° och Firmicus Maternus (400-talet) säger likaledes, att Orion uppgår i Väduren. Möjligen menar de Perseus, ty Orion, himlens jätte, uppgår i Oxen 14°-Tvillingarna 17° (= 8 – 31 augusti).

Bibeln låter Jesus födas vid utgången av första kapitlet (Matt.) och nästa kapitel, 2, motsvarar Orens stjärnbild och i *Johannes uppenbarelse* var det i detta motsvarande kapitel (Upp.kap.12) som kvinnan i barnsnöd födde världens härskare (= Jesus) som en gång skall styra alla folk med järnspira.

Drömmar

I folktron (Sverige, Norge) var det vanligt, att man skulle drömma om sin tillkommande vid midsommar. I Tyskland var det också så. Astrologiskt bor drömguden, Oneiron, i väster, aftonlandet, vilket motsvarar Väduren (Ro, Oneiros, sid. 901).

I Matt. 1:20 *drömmer* Josef om, att Jesus är avlad av helig ande.

När Josef i 2:12-13 får uppenbarelse i *drömmen* att fly till Egypten, bör man anföra att Plejaderna (Oxen $3^\circ = 28$ juli) var verksamma för att tyda drömmar.

Kapitel 2 (25 juli -10 augusti)

De vise män

De vise män kom från österns länder för att ge Jesus sin hyllning.

I svensk folktro jämförs de tre vise män med Orions bälte (=19 -22 aug.). Denna stjärnbild innefattar *tre stjärnor* och kan förklara, varför bibelns vise män blivit *tre* till antalet.

Kvinnokval

I Johannes uppenbarelse 12 kapitel läser man om kvinnan som var havande och ropade i barnsnöd och födslovånda.

I Matt 2, står om Herodes, kungen som traktade efter Jesu liv och hur han dödade alla gossebarn och det heter, 2:18:

"Ett rop hördes i Rama, gråt och mycken jämmer, det var Rakel som begrät sina barn."

Gamla rundikter säger om denna motsvarande runa *thurs*: *det är kvinnokval*. Runnamnet *thurs* "jätte" är för att Orion (8 – 31 augusti) var en jätte. Han var i sagan känd för att ofreda och jaga kvinnor. Han jagar de sju flickorna, Plejaderna, som för att undkomma blev förvandlade till duvor. Så långt den grekiska stjärnsagan.

Uppenbarelsebokens *drake* blir i Matt. *Barnamördaren Herodes* och på stjärnhimlen jätten *Orion*. Alla dessa är i historien kända för att de plågat kvinnor.

Kapitel 3 (10 – 23 augusti)

Orion (8 – 31 augusti)

Likheterna mellan Orion och Johannes döparen omtalades ovan i samband med Johannes födelse vid midsommar.

Johannes står i Jordan och döper. Orion kunde gå på vattnet, ty han var son till havsguden. Hans tå sammanfaller med floden Eridanos yttersta. (β Orionis = λ Eridani) och Orion tänktes väl gå på flodens vatten. Jordan har jämförts med himlens Eridanos.

Gördeln

Orions bälte är välbekant och är ett av himlens ljusstarkaste objekt.

Johannes döparens gördel nämns särskilt i Matt. 3:4.

Roparen

Orion var också Bootes, d.v.s. som man tolkade ”ropare”.

Johannes döparen nämns särskilt i Matt.3:3 som ”ropare”. φωνη βοωντος ”*En ropandes röst i öknen*”.

Tre skogshuggare

Orions bälte var ”tre skogshuggare”.

I folktron var Johannes, den 29 augusti, den dag då man skulle *hugga* ner träd och buskar; man skulle ta bort rotskott; man skulle hugga och beskära buskar. Dagen kallades ”halshuggardag”, ty kyrkan menade att Johannes blivit halshuggen denna dag. (decollatio Johannes bap.)

Matt 3:10 säger:

”Redan är yxan satt till roten av trädet, så blir då vart träd som icke bär god frukt avhugget och kastat i elden”.

Tröskning

Orion har på himlen en klubba i handen. Den, klubban, ligger mitt i Vintergatan, som var en väg av säd och korn, varför Orions klubba kallats ”slagan” (Tillhagen, himlens stjärnor, 58).

Orions bälte (19 aug.) har också kallats ”tre tröskare”.

Runstaven har den 10 aug. *slaga* ”råg-tröskning”.

Matt 3:12 säger:

”Han har sin kastskovel i handen och han skall noga rensa sin loge och samla in sitt vete i ladan, men agnarna skall han bränna upp i en eld, som icke utsläcks.”

Denna vers förutsätter, att man tröskat vetet, ty agnarna är avfall vid tröskning.

Kapitel 4, Oxen – Tvillingarna

Djävulen

Då Jesus frestas av djävulen, frågar man sig först; vem är djävulen? Hur ser han ut och vad motsvarar han i andra religioner?

I Johannes uppenbarelse 12:9 står:

”Och den store *draken*, den gamle *ormen* blev nerkastad, han som kallas djävul och Satan och som förvillar hela världen.”

Av detta förstår man, att djävulen bör jämföras med *draken* eller *ormen* i völuspa 40, Nidhögg.

Om jämförelsen även bör innefatta fenres-ulven som sliter lik på Nastrand, ”lik-strand, dödsriket”, så jämför man verserna völuspa 39, 40, 41 i Oxen.

Matteus kapitel 4 bör då delas, så att det som står om djävulen hör till Oxen och resten, om hur Jesus kallar lärjungarna, (bröderna), förs till Tvillingarna.

Völuspas Nidhögg skildras som ”dim-mörk”, en glänsande *orm*, *en drake* som bär lik i sina fjädrar.

Man jämför med detta *draken* i runstaven den 20 – 22 juli och stjärnbilden ”den döde draken” i Hermes; Oxen 18° (= 12 aug.).

Dödens land

Det heter i völuspa 39:

”Där (på *lik-strand*) sög Nidhögg de dödas lik, vargen slet män”.

Runan är här (10 aug.) *as* ”död kropp”.

Dödsplatsen bör jämföras med Matt. 4:16 där det berättas om att Jesus efter äventyret med djävulen bosatte sig på andra sidan Jordan. Det heter:

”*Det folk som där satt i mörker fick se ett stort ljus, ja de som satt i dödens land och skugga, för dem gick det upp ett ljus.*”

Jordan har jämförts med stjärnbilden Eridanos, ”en ström av tårar, *dödens älv*”. (Aratos).

Handlingen i kapitel 4 går sedan över på motiv som ligger under Tvillingarna.

Bröder

Tvillingarna kallades på Island ”Brödra-märke”, ty de båda tvillingarna var i många stjärnsagor bröder. I grekisk mytologi var det Amphion och Zethos eller Zeus söner, Castor och Pollux.

Jesus kallar lärjungarna och det beskrivs:

Jesus fick se *två bröder*, Simon och Andreas. Vidare Matt. 4:21:

När han hade gått därifrån ett stycke, fick han se *två andra bröder*; Jakob och Johannes.

Vid stranden

Matt. 4:18 säger:

”*Då Jesus nu vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder.*”

Detta jämförs med en annan tvillingsaga. I nordisk mytologi skapas Ask och Embla ur två träd, då Oden och hans bröder vandrar längs havsstranden (Snorre Edda, Gylfaginning 9).

Ask och Embla var de första människorna och kan jämföras med Adam och Eva som man också sett i Tvillingarnas stjärnbild (Allen 224).

Kapitel 5, Tvillingarna, september

I Oxen och Tvillingarna uppgår Kusken. Han var Erichthonius, som sammanblandades med Kekrops och det berättas om denne, att han ordnade stats-förhållanden, införde lagar och gudsdyrkan och äktenskapslagar.

Lagen

Jesus säger, Matt. 5:17:

”*Jag har inte kommit för att upphäva lagen*”.

5:18: ”*Intill dess himmel och jord förgås, skall inte en enda prick av lagen förgås*”.

5:19: ”*Därför, den som upphäver ett av de minsta bland dessa bud*.”

5:21: ”*Ni har hört att det är sagt.. du skall icke dräpa*”

Bröders strid

Jesus säger 5:22:

"Var och en som vredgas på sin broder" ...den som säger till sin broder: – "du odåga" ...den som säger: "du dåre" är hemfallen åt brinnande Gehenna."

5:23: *"Om du minns att din broder har något emot dig...gå och förlik dig med din broder."*

Detta motsvarar bröders strid i völuspa 45:

"Bröder skola slåss och bli varandras bane"

Evangelieboken tar den 14 efter trefaldighet (sept.) upp Gal 5:

"men köttets gärningar är ovänskap, kiv, avund, vrede, tvedräkt.."

Tvillingarnas stjärnsaga innehåller också bröders träta och mord såsom t.ex. i sagan om tyndariderna.

Äktenskapsbrott

Jesus fortsätter; 5:27:

"Du skall icke begå äktenskapsbrott" och i 32:

"Var och en som skiljer sig från sin hustru för någon annan saks skull än för otukt, han blir orsak till att äktenskapsbrott begås med henne. Och den som tar en frånskild kvinna till hustru, han begår äktenskapsbrott."

Völuspa 45 (= 14 efter tref.) säger:

"Barn av systrar bryter mot seden. Det är hårt i världen, mycken hordom."

Evangelieboken säger 14 efter trefaldighet (sept):

"Men köttets gärningar är uppenbara, de är otukt, orenhet, lösaktighet."

Motsvarande runa är här *kaun* "böld". Tolkningen av runan är i en svensk rundikt (bevarad på 1600-talet):

"Kaun (böld) är värsta kättja; kättja måste flys". (Kättja "köttslig begärelse, sinnlig lusta, liderlighet").

Kapitel 6 (slutet av september)

Stöta i basun

Jesus säger 6:2:

"Därför när du ger en allmosa, så låt icke stöta i basun."

Man jämför med völuspa 46 (= 15 efter tref.):

"Högt blåser Heimdal, hornet är i luften"

Runstavar har emot Mikael, den 29 september; *en lur*.

Höger hand

Jesus säger 6:3:

"Nej, när du ger en allmosa, låt då inte din vänstra hand få veta vad den högra gör."

Höger har betydelse här i så motto som att de gamla indo-europeerna satt vända åt öster, då de orienterade sig. Om man, vänd åt öster, har Jungfrun/Vågen rakt fram, så har man Kräftan i söder och till höger. Höger och söder är i de indoeuropeiska språken ofta detsamma.

”Söder” betyder då Tvillingarna. (Stjärnorna Tvillingar, Castor och Pollux, går upp i Tvillingarna 26° vilket är nära Kräftan.) Således att de gudomliga tvillingarna var Zeus´ söner. *Söder, sunnan* är samma rot som *son*; *sun. Då man säger: ”söder”, så säger man egentligen: ”sönerna” och menar Tvillingarna som var Zeus *söner*.

På samma sätt betyder *höger* ”kräfta”, för Kräftans stjärnbild, latin *cancer* blir på germanska *hoh(e)r, med vernersk växling: *ho(n)gher, svenska ”höger.

Tyska *recht* (germanska roten *rehtu-)”höger” är för att Stora björn, (grekiska *αρκτος, arktos*, indoeuropeisk rot *rehtu-) nu ligger rakt ovanför Kräftan, så att betraktaren har även denna stjärnbild till *höger*.

Gåva, allmosa

Jesus säger 6:2

”Därför när du ger en allmosa.”

3: -”Nej, när du ger en allmosa.”

4: ”..så att din allmosa.”

I folktron var det sed att man vid Mikael 29 september skulle köpa en gåva, ”begåvning” åt sin fästmö.

Runan är här *gåva*, vilken ritas som ett kors, vilket var för Vintergatan, som troddes vara ett kors. Nu är det höstdagjämning och man menade, att jord och himmel vid denna tid förenas, liksom vid jul. Detta innebar bl.a. att det då råder guldålder. De döda kommer hem, vatten blir vin, allt är givet för intet, - mat, kläder, bostäder. Det heter här:

”vårt dagliga bröd giv oss idag”.

Guldåldern

Denna lyckotid, då man slapp arbeta, framskymtar i verserna 25 – 34, då Jesus säger:

”Gör er icke bekymmer för ert liv, vad ni skall äta eller dricka, ej heller vad ni skall kläda er med.”

Kapitel 7 (början av oktober)

Brunnen

Mellan Åsnorna (Kräftan 1°) ligger Källan eller Brunnen (= Krubban, 1 oktober).

Man jämför med denna stjärnbild runstaven den 29 september, Mikael; *ett ljuster, en basun*.

Ljustret är för att Mime var en slags brunngubbe som huserade i mimes-brunnen. Vattenväsen hade ofta ljuster eller treudd som attribut. Här, i denna brunn var också Heimdals horn nersänkt, vilket förklarar runstavsbilden, en *basun*.

Oden hade offrat sitt ena öga och nedsänkt det i samma brunn. Detta jämförs med Matt. 7:4:

”Låt mig ta ut grandet ur ditt öga,..du skrymtare, tag först ut bjälken ur ditt eget öga.”

Den motsvarande völuspaversen, 47 säger:

”Mäler Oden vid Mims huvud”, vilket (huvudet) ligger i mimes-brunnen.

Nornorna vid asken Yggdrasil, falska profeter

I Johannes upp. 2:20 talas om en kvinna som är en falsk profetissa. Detta jämfördes med en norna. Vidare på samma ställe om manna, (brödet från himlen). Manna anses komma från mannaasken, vars stelnade sav är ätlig.

I Matt 7:15 sägs:

”Ta er tillvara för falska profeter som kommer till er i fårakläder...”

Här talas också (18) om *det goda trädet*, som bär god frukt. Trädet jämförs med asken Yggdrasil. Nornorna bodde invid trädet.

Slagregn

I berättelsen om huset på hälleberget säger Jesus:

”och slagregn föll (grekiska βροχη ”regn”, latin (vulgata) pluvia ”regn”, gotiska (silverbibeln) rign ”regn) och vattenströmmarna kom och vindarna blåste och kastade sig mot det huset...och dess fall var stort.”

Bibeln har bara ”regn” men den svenska översättningen har förstärkts med ”slagregn”. Bibelöversättarna tyckte väl inte, att ett vanligt regn var tillräckligt för att bringa ett hus på fall.

Matteus-evangeliets författare har troligen haft ett ganska kraftigt oväder i åtanke.

Karlavagnen var stjärngudinnan Helike, som med sitt fuktiga hår piskar ner snö, hagel och kyla på jorden.

Runan här är *hagel H*.

Kapitel 8

Kungar

Detta kapitel faller under Lejonet. Under denna stjärnbild låg fr.a. kungar.

Kungen var främst i *krigshären* och var också den ende som tog *skatt* av folket och fienden.

De söndagar som ligger under Lejonet är 20 – 23 söndagar efter trefaldighet, handlar också delvis om kungar och skatter (uppbörd).

20 söndagen efter tref. finner man Matt. 22: 1-14: Mannen utan bröllopskläder:

”Med himmelriket är det såsom när en konung gjorde bröllop åt sin son.”

21 söndagen efter tref. läses Johannes evangelium 4:46 – 53: *Konungsmannens son.*

22 söndagen efter tref. läses Matteus 18:23 – 35:

”Det är med himmelriket såsom när en konung ville hålla räkenskap med sin tjänare.”

23 söndagen efter tref. läses Matteus 22: 15 -22; ”skattepenningen” och Matteus 17:24-27:

”Jesus betalar tempelskatten”.

I Matteus kapitel 8:5 heter det:

”När Jesus kom in i Kapernaum, trädde en officer (centurion) fram till honom...”

Officieren säger, Matt. 8:9:

”Jag har också krigsmän under mig och om jag säger till en av dem ”gå” så går han, eller till en annan ”kom”, så kommer han...”

Båten

Himlens båt, skeppet Argo, ligger på södra stjärnhimlen under Lejonet, motsvarande hösten (okt.-nov.)

Man jämför med detta, att Jesus nu far i en *båt*, Matt. 8:18:

”Jesus bjöd att man skulle fara över till andra stranden.”

Matt. 8:23:

”Och han steg i båten och hans lärjungar följde honom.”

Matt. 8:28:

”När han hade kommit över på andra stranden.”

Matt kapitel 9, början, hör hit:

”Och han steg i en båt och for över till sin egen stad.”

Gravar

Runstavar har den 2 november, ”alla själars dag”, *åtta kors*, ”åtta saligheter”.

Nu skulle man smycka och helga gravar; i Sverige, i Tyskland, i Litauen m.m.¹

I Matteus 8 kapitel kommer detta motiv tydligt fram. En av lärjungarna säger:

”Herre, låt mig först gå bort och begrava min fader.” Jesus säger: *”låt de döda begrava sina döda.”*

”När Jesus i 8:27 hade kommit över till gadareernas land på andra stranden, kom två besatta emot honom ut från gravarna där...”

Kapitel 9 (november)

Detta kapitel motsvarar slutet av Lejonet, början av Jungfrun.

Bägaren

Denna stjärnbild går upp i Lejonet/Jungfrun (17 – 30 nov.). Bägaren var en vinsäck eller lägel. Jesus säger, Matt. 9:17:

”Ej heller slår man nytt vin i gamla skinnläglar; om någon så gjorde, skulle läglarna sprängas sönder och vinet spillas ut. Nej, man slår nytt vin i nya läglar, så blir båda delarna bevarade.”

Jungfrun

Astrologiskt var Jungfrun kall och låg ner, såsom stjärnbilden ses på alla gamla stjärnkartor.

Man jämför med detta hur Jesus uppväcker en död flicka. Jesus sade Matt. 9:24:

”Gå bort härifrån, flickan är inte död, hon sover...” Så sägs i 25 vers:

”Han gick in och tog flickan vid handen. Då stod hon upp.”

Kapitel 10, Jungfrun

Budbäraren, Björnvaktaren, Bootes

Denna stjärnbild Björnvaktaren, uppgår i Jungfrun/Vågen och motsvarar tiden 22 nov – 29 dec.

¹ Handwörterbuch, I:267

Björnvaktaren var budbärare med *ryggsäck* och *stav*. Som budbärare ligger stjärnbilden till grund för tomten, då han kommer med gåvor, vandrande utifrån vägen.

Figuren har sitt ursprung i Tyskland och skall inte sammanblandas med den nordiske bod-tomten, gårdens förfader med den frygiska mössan, luvan. (Också Björnvaktaren ansågs härstamma från frygierna, de första människorna, enl. grekerna.).

I Matteus 10:5 sänder Jesus ut sina lärjungar, som blir hans *budbärare*, och säger, 10:9:

"skaffa er icke guld eller silver eller koppar i edra bälten.. icke någon ryggsäck för er färd, ej heller dubbla livklädnader, ej heller skor eller stav."

Yttersta domen

Jungfrun var den dömande stjärnbilden och i slutet av november inföll domsöndagen, som var/är en inledning till advents- och jultidens guldåldersfirande. Det heter i Matt 10:14:

"Om man på något ställe icke tar emot er..för Sodoms och Gomorras land skall det på domens dag bli drägligare än för den staden..."

I 10:17 står:

"Människorna skall dra er inför domstolar."

I 10:19:

"Men när man drar er inför rätta."

Jesus säger, hur det skall bli för var och en vid *yttersta domen*, 10:32:

"Var och en som bekänner mig inför människorna, honom skall också jag kännas vid inför min fader, som är i himlen." Och i 10:33:

"Men den förnekar mig, honom skall jag förneka inför min fader som är i himlen."

I nästa kapitel, 11:22 säger Jesus:

"Ve eder...för Tyros och Sidon skall det på domens dag bli drägligare än för eder...och du Kapernaum...det skall på domens dag bli drägligare än för dig."

Julfrid

Under julen härmade man guldålderns förhållande, således, att brott inte fanns och julfrid härskade.

Jesus säger i 10:34:

"Ni skall inte mena att jag har kommit för att sända frid på jorden. Jag har inte kommit för att sända frid, utan svärd."

Kapitel 11, Jungfrun

I detta kapitel lyser en del seder igenom som annars hör julen till.

Björnvaktaren, Bootes = Orion

Bootes, Björnvaktaren som täcker hela december har ansetts vara Orion. De båda stjärnbilderna liknar varandra i så motto som, att de är stora och ljusstarka objekt. Båda har bälte och starka stjärnor i axlarna. De har ett arbetsredskap. Orion har klubba, Bootes har en oxpik. Orion har hund, Stora hund. Bootes har de tre jakthundarna, (dock inte en antik stjärnbild).

Då vi tidigare jämförde Johannes döparen med Orion, är det inte förvånande att texter om Johannes nu också återfinns vid advent och jul. Kapitel 11 handlar till större delen om Johannes döparen, liksom att evangelieboken i advent handlar om honom.

Guldåldern

Tanken på denna frids-tid i människans barndom lyser igenom i Matt. 11:5:

"Blinda får sin syn, halta går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och för fattiga förkunnas glädjens budskap."

Julen var en tid då man i folktron menade att de döda kom till sina gamla hem, och de fattiga fick särskilda julgåvor; bröd, ljus m.m. Bekant är de s.k. jul-tiggerierna. Folk gick och tiggde före jul; även bättre bemedlade kunde ses tigga.

Nya kläder

Till julen skulle man ha nya kläder och på julafton skulle man ha åtminstone något nytt plagg. Man erinrar sig namnsdagarna vid jul; Adam och Eva. Dessa, som gjorde sig de första kläderna.

I Matt. 11:8 säger Jesus:

"Eller varför gick ni ut? Var det för att se en människa klädd i fina kläder? De som bär fina kläder, dem finner ni ju i kunga-palatsen."

Julens lekar och sånger

Vid julen lekte man jullekar och sjöng julsånger. Jesus säger i 11:16-17:
"Men vad skall jag likna detta släkte vid. Det är likt barn som sitter på torgen och ropar till andra barn och säger: Vi har spelat för er och ni har inte dansat; vi har sjungit sorgesång och ni har inte jämrat er."

Julens frosseri

Julmaten var en viktig del av jultidens festande. Man åt och drack som aldrig förr, fram till 20:de dagen. Om detta erinrar Matt. 11:18-19:

"Ty Johannes kom och han varken äter eller dricker och så säger man; han är besatt."

I 11:19:

"Människosonen kom och han både äter och dricker och nu säger man; se vilken frossare och vindrinkare."

Domen

Jungfrun var den dömande, Astraea som fördömde mänskligheten och därför lämnade världen. Hon for själv som den siste av gudarna till himlen.

Matt. 11: 22-24 handlar om domen.

Kapitel 12, julen

Axet

En av himlens kändaste stjärnor är *spica*, *axet* i Jungfruns hand. Stjärnan uppgår i Jungfrun 26°, alltså strax före jul.

Manilius skriver att axet skapar brödbak. Det berömda julbaket bör då förklaras som sprunget ur Jungfruns ax.

Matt 12:1 säger:

"Vid den tiden tog Jesus på sabbaten vägen genom ett sädesfält och hans lärjungar blev hungriga och började rycka av ax och äta."

Julens arbetsförbud

Under julen rådde i det gamla Sverige arbetsförbud. Tanken var att man firade guldåldern, då intet arbete fanns.

Matt. 12:2 säger: *"När fariséerna såg detta, sade de: se, dina lärjungar gör vad som inte är lovligt att göra på en sabbat."*

Skådebröden

Det var brukligt under julen att ha framme bröd, som stod orört under helgen. Tanken var, att det var framsatt till de döda som under julen besökte sina forna hem.

Runstaven säger den 1 januari:

"Ett djupt fat fullt med kakor, - betecknar att ännu var kvar av julbröden. Och har man ännu idag för sed på många ställen i riket, att låta maten stå ständigt på bordet intill tjugonde-dagen."

Jesus svarar fariséerna i 12:3:

"Har ni inte läst vad David gjorde när han blev hungrig...hur han då gick in i Guds hus och hur de åt av skådebröden, fastän det inte var lovligt att äta sådant bröd..."

Handen

Stjärnbilden "Handen" (Indien) ligger till grund för en del uppteckningar. Stjärnbilden är inte belagd i Europa, men har funnits där, vilket man sluter av andra omständigheter.

Runstaven har den 21 december, Tomas, *en hand med utsträckta fingrar, en hand med pekande finger.*

I Matt 12:10 berättas om en man som hade en förvissnad *hand*. Han blev botad av Jesus. (12:13).

Solen eller guden under jorden

I folktron menades att solen under julen vilade sig och var under jorden ett antal dagar.

Detta jämförs med Matt 12:40:

"Ty liksom Jonas tre dagar och tre nätter var i valfiskens buk, skall också människosonen tre dagar och tre nätter vara i jordens sköte."

Framför allt knyter detta an till Zeus-myten. Den nyfödde Zeus gömdes undan i en grotta under jorden för att frälsas från Kronos barbari, i det att jätten slukade sina egna barn, av rädsla för att mista makten i världen. Denna myt hör till guldålderns motivkrets och bör förläggas till julen.

I nordisk folketro ansluter det till jul-sågen om barnmorskan som gick ner i underjorden, för att hjälpa de underjordiska att förlösa ett barn. (Sågen "förlossningshjälpen", nr. 326 i sägensamlingen). I nordisk hedendom var Tors moder en gudinna "Jord".

De dödas hemkomst

Vid julen menades de döda vända åter till sina forna hem. Julstädningen, den framsatta maten, halmen på golvet var till för dessa avlidna, som normalt vistades i Vintergatan, halm-vägen.

Å andra sidan var inställningen till döda gengångare ambivalent. De döda kunde skapa förargelse och normalt sett var de inte välkomna som gäster. Man ser hur det gamla ordet för *gäst* också finns i *gast*. Gasten var en otrevlig ande som skrek och gastkramades. Det latinska ordet *hostis*, som hör till samma rot som *gäst*, betyder "fiende".

När de döda skulle köras iväg vid tjugondedag, Knut, och julen var slut, så piskade man och slog i alla hörn. Julen (de döda) kördes, eller piskades ut. "Knut kör julen ut".

I Matt. 12:43 beskrivs detta:

"När en oren ande söker efter ro och inte finner det, säger han: Jag vill vända tillbaka till mitt hus som jag gick ut ifrån och när han kommer dit och finner det stå ledigt och vara fejat och prytt, då går han åstad och tar med sig sju andra andar, som är värre än han själv och de går ditin och bor där, och så blir för den människan det sista värre än det första."

Släktingars besök

Vid julen var det vanligt att man på annandagen åkte på besök hos släktingar. Det heter i Matt. 12:46:

"medan Jesus ännu talade, kom hans moder och hans bröder och stannade där utanför och ville tala med honom...då sade någon till honom: se din moder och dina bröder står här utanför och vill tala med dig."

Kapitel 13, trettandedag och framåt

Åkrar växa osådda

Detta kapitel 13 handlar om Jesu liknelser. Han talar om sådd och skörd. Detta bör jämföras med ett av guldålderns motiv. Det heter hos Ovidius om guldåldern²:

"Jorden, fast aldrig rörd av en plog, gav äring och åkern, aldrig i träde lagd, stod vit av böljande skördar."

I völuspa heter det (vers, 62):

"Osådda skall åkrarna växa..."

I Matt 13:8 står:

"men somt föll i god jord och det gav frukt, dels hundrafalt, dels sextio-falt, dels trettio-falt."

Det heter i 13:27:

"Husbondens tjänare säger; Herre, du sådde ju god säd i din åker; varifrån har den då fått ogräs?"

Också i evangelieboken hör 13:de kapitlet till tiden efter trettandedagen. Så läses 5 söndag efter trettandedag Matt 13:24 om "vetet och ogräset":

"herre, du sådde ju god säd i din åker, varifrån...?"

Samma söndag läses Mark. 4:26 – 29, Jesus säger:

² Ovidius, Metamorfoser bok I:100 -

”Så är det med Guds rike som när en man sår säd i jorden...av sig själv bär jorden frukt.”
Söndagen sexagesima läses Lukas 8:4, ”fyrahanda sädesåkrar”.

Kapitel 14, fastan, efter 21 januari

Detta kapitel motsvarar Skorpionen, fr.o.m. slutet av januari.

Dödskallen

Matt. Kap.14 förtäljer om hur Herodes lät halshugga Johannes döparen. Hans *huvud* blev framburet på ett fat.

Runstaven har mot den 24 januari *en dödskalle, ett kranium*.

Hermes Trismegistos uppger i Vågen 20° - 29° (10 – 20 jan.) stjärnbilden; *två kranier, dödskallar*.

Bakgrunden till Johannes död är hans jämförelse med Orion. Båda var födda genom magisk konception, av gamla föräldrar, de hade gördel, ropade, stod i vatten; Johannes i Jordan – Orion gick på floden Eridanos, ty denna flods yttersta stjärna var samma som jättens tå.

Sagan om Orion säger att han alltid måste akta sig för Skorpionen. Då Skorpionen går upp sjunker Orion. Skorpionen var sagd att bli Orions bane. Här, i Skorpionen, låter därför evangelisten Matteus Johannes döparen dö.

Skepp i vända

Aratos skriver om Altaret (10 – 23 februari), att blotta synen av detta stjärntecken skapar skräck hos sjömännen och förlisning. Altaret skapar blåsande sunnanvind och skepp som går i kvav.

Matt. 14:24 berättar, att *lärjungarnas båt var hårt ansatt av vågorna, ty vinden låg emot. Petrus försökte gå på vattnet, men när han såg hur stark vinden var, blev han förskräckt och började sjunka...Herre hjälp mig!...strax räckte Jesus ut handen och fattade honom...när de sedan hade kommit upp i båten, lade sig vinden.*

Aratos skriver vidare:

”genom att bönfälla Zeus, får sjömännen guden till hjälp och blir räddade.”

Kapitel 15, februari

Buken

Skorpionen råder över könsorgan och det heter jämförelsevis i Matt. 15:17:
”*allt som går in i munnen, det går ner i buken och har sin naturliga utgång.*”

Hjärtat

Den kändaste stjärnan i Skorpionen är Antares (2 februari), även kallad ”Skorpionens *hjärta*”.
Jesus säger 15:18:

”Men vad som går ut från munnen, det kommer från hjärtat ...som orenar människan. Ty från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott...”

Runstaven har den 10 februari *ett hjärta* och den 14 februari är ”alla hjärtans dag”.

Vargen (12 – 30 januari), dess utspisning

Under Skorpionens stjärnbild går Vargen fram. Detta var i nordisk mytologi Fenresulven, som låg bunden vid templet, Altaret. Endast Tyr vågade *ge odjuret mat*.

I Matt. 15:22 följer berättelsen om den kananeiska kvinnan. Det heter (Jesus):

”det är otillbörligt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna” Hon sade:

”Ja, herre, också äter ju hundarna endast av de smulor som faller från deras herrars bord.”

Aratos skriver om Vargen att Kentauren sträcker ut handen mot vilddjuret, eller *fattar om dess nos*. Abu Masar ger i sin ”Stora inledning” liknande uppgifter.

Bröd till alla, från himlen

Matteus 15:34, berättar om hur Jesus mättar mer än 4000 män med sju bröd och några småfiskar. Detta kan anknytas till midfastosöndagen som också kallas ”brödsöndag” och evangelieboken har denna söndag läsning ur Joh. 6, om hur Jesus bespisade femtusentusen män.

Detta bör jämföras med völuspas framställning av asken Yggdrasil och berättelserna (i fastan) ur gamla testamentet om hur Israels barn i öknen livnärde sig av manna. Manna kommer av mannaasken och har jämförts med bröd. Vid denna tid, februari/mars var det bruk, att man gjorde särskilda bakverk, semlor till minne av detta. Även på germansk botten finns liknande bakverk ”hetväggar” belagda vid denna tid på våren; - allt påminnande om världsträdet i Vintergatan, - i nordens Yggdrasil.

Kapitel 16, februari/mars

Detta kapitel fortsätter det föregående i det, att det talas om brödet, som räckte till så många; fem tusen.

Dödsguden, hans nyckel, grinden till Helvete

Mellan Skorpionen och Skytten går Vintergatan. Där; nedan för Skorpionen ligger Altaret som är en förgård till helvetet. Här ligger *Hades pylä* ”helvetesgrinden”.

Runstaven har den 22 februari: *stol, nyckel, ägg*. Allt detta är attribut hos döds-guden, Hades.

I Matt. 16:18 ger Jesus den bakgrund som senare blivit kyrkans.

”Så säger ock jag dig, att du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling och dödsrikets portar (jämför helvetesgrinden ovan) skall icke bli henne övermäktiga.

I 19:de versen:

”Jag skall ge dig himmelrikets nycklar”.

Kapitel 17

Sex dagar, vecka

Matteus 17 kapitel börjar:

”Sex dagar därefter tog Jesus med sig Petrus och Jakob och förde dem upp på ett högt berg, där de var allena...och hans utseende förvandlades inför dem, hans ansikte sken såsom solen och hans kläder blev vita som ljuset.”

Författaren till Matteus-evangeliet har här stavat sig fram en vecka, (sex dagar!) i sin almanacka. Från den 22 februari med döds-gudens = Petrus attribut; *nyckel, stol, (ägg)* till den förste mars, då runstaven har ett *gubbe-huvud med hår och skägg*, (och följande uttolkning) *”betyder solen med sina strålar”*, - är en *vecka*.

Läkaren

Läkaren på stjärnhimlen var ormbäraren (26 jan. – 5 mars). Han var Aesculapius, grekiska Asklepios. Då Jesus botar en månadsrasande och driver ut en ond ande (Matt. 17:15), ansluter det till liknande texter i fastan i evangelieboken:

2:a söndagen i fastan, Markus 9, där Jesus driver ut en döv och stum ande och den ovan nämnda historien om den kananeiska kvinnan.

Nästa söndag, den tredje i fastan driver Jesus ut en ond ande (Luk.4).

En man var besatt av en ond ande. Jesus sade: *”Tig och far ut ur honom!”*

Völuspa handlar i 17-18 verser om hur Oden, Loke och Höner på nästan samma sätt botar Ask och Embla, som var själlösa och stumma.

Kapitel 18

Örnen och barnet i himlen

Örnens stjärnbild uppgår i Skytten/Stenbocken (12 – 29 mars). Detta var Zeus fågel som rövade *gossen* Ganymedes och förde honom upp i himlen, där han sitter vid sidan av guden som dennes munskänk. Ibland förklaras barnet vara en flicka, Hebe, ungdomens gudinna.

Man brukar säga att Vattenmannens stjärnbild är *”Ganymedes”*.

Örnens stjärnbild får förklara, varför barnet i himlen ligger här, ty 18 kapitlet skulle i vår jämförelse motsvara Stenbocken.

Matt. 18:1; lärjungarna frågade Jesus:

”Vilken är den störste i himmelriket. Då kallade han fram ett barn och ställde det mitt ibland dem. Jesus sade: om ni inte omvänder er och blir såsom barn skall ni inte komma in i himmelriket. Den som så ödmjukar sig, att han blir såsom detta barn, han är den störste i himmelriket.”

I folktron var festen för *barn* i månaden maj; Valborg, 1 maj och pingst. Dock må sägas att Vattenmannens stjärnor på himlen breder ut sig en bra bit in i Stenbocken. De tre stjärnorna i Vattenmannens vänstra hand går till Stenbocken 14°. ³

³ Ptolemaios, almagast

Jesus går genom lyckta dörrar

Denna tid motsvarar tiden efter påsk, då evangelieboken, (1 efter påsk) har läsning ur Joh. 20:19

”...medan lärjungarna av fruktan för judarna var samlade inom stängda dörrar, kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade...”

Söndagen (1 efter påsk) hette i gamla almanackor: ”Jesus går genom lyckta dörrar”.

Man jämför här Matt. 18:20; Jesus säger:

”Ty var två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.”

Tjänare

Matt.18:23 fortsätter med berättelsen om kungen som ville hålla räkenskap med sin tjänare.

Denna berättelse handlar om *tjänare* och tjänaren på stjärnhimlen var just Ganymedes, varför man också ansåg att Vattenmannens tid (1 maj) var en helg för tjänare och, senare, också arbetare.

Kapitel 19, början av Vattenmannen

Äktenskapslagar

Vattenmannens stjärnbild var också Kekrops, Athens förste kung. Han införde *äktenskapslagar*. Före hans tid hade folk levt i ett upplöst tillstånd.

Matt. 19:3, *En farisé frågar: är det lovligt att skilja sig från sin hustru?*

Matt. 19:9, Jesus säger:

”Den som för någon annan orsaks skull än för otukt skiljer sig från sin hustru och tar sig en annan hustru, han begår äktenskapsbrott.” (Jfr. Kapitel 5).

Barn, Jesus som sonen

Här fortsätter motivet om barn, från föregående kapitel, Matt 19:14, Jesus säger:

”Låt barnen vara och förmena dem det icke, ty himmelriket hör sådana till.”

Jesus själv kan jämföras med gossen som upptogs i himlen för att sitta vid Guds/gudens (=Zeus) sida, då han säger 19:28:

”När människosonen sätter sig på sin härlighets tron, då skall också ni, som har efterföljt mig få sitta på tolv troner som domare..”

Lagen

Kekrops, som var Vattumannen var också Athens förste *laggivare*. Jesus säger om lagen till en man, 19:17:

”Vill du ingå i livet, så håll buden.” Mannen frågade; vilka? Jesus svarade:

”Du skall icke dräpa, du skall icke begå äktenskapsbrott, du skall icke stjäla, du skall icke bära falsk vittnesbörd, hedra din fader och din moder...”

Kapitel 20

Tjänare

Vattenmannen var himlens tjänare, ty han var Zeus munskänk, såsom Ganymedes.

Matt. 20 kapitel handlar om arbetare, tjänare i en vingård.

I Matt. 20:26 säger Jesus

”den som vill vara störst av er, han vare den andres tjänare”.

I 20:27 står:

”Och den som vill vara främst bland eder, han vare den andres dräng.”

Vingården

Kapitel 20 handlar om liknelsen om arbetarna i vingården.

Stjärnbilden ”vingården” och ”vinrankan” uppgår i Stenbocken.

Vattenmannens kruka

Denna stjärnbild kallas ”kruka, bägare”, vilket jämförs med Matt. 20:22, där Jesus säger:

”Ni vet icke vad ni begär. Kan ni dricka den kalk som jag skall dricka. De svarade: Det kan vi.” Ordet för kalk är i bibeln *potarion ποτηριον* ”bägare, kanna”.

Kapitel 21

Himlens häst, Pegasus

Pegasus uppgår i Vattenmannen 5° - Fiskarna 17° (=25 april – 6 juni).

Runstaven har den 23 april, Georgs-dagen, *en häst*.

Matt. 21:2 – 11 handlar om hur Jesus red in i Jerusalem på en åsninnas fåle.

Allen skriver⁴ att himlens *häst, Pegasus*, av fromma män anses vara den *åсна* som Kristus red på, då han i triumf *red* in i Jerusalem.

1 maj, barnens högtid

I folktron var denna tid, Valborg och 1 maj och pingst särskilt ägnad åt barnen, detta för att stjärnbilden, Vattenmannen som Ganymedes eller Hebe, var ett barn.

Matt. 21:15 säger:

”barnen i helgedomen ropade – Hosianna, Davids son. Detta förtröt översteprästerna. Jesus sade; Har ni inte läst; - av barns och spenabarns mun har du berett dig lov.”

Slutet av kapitlet handlar om vingårdsmännen som dräpte tjänarna och sonen...

Dessa motiv, ”vingård och tjänare”, se ovan under kapitel 20.

⁴ Starnames 323

Kapitel 22

Valkyrjor

Valkyrjor var nordiska halvgudomligheter. Oden utsände dessa, sina jungfrur, för att välja de krigare som i slag skulle dö och få komma till gudens *gästabad* i Valhall. Valkyrjorna tjänade i Valhall, satte fram dryckes-horn och bordsbonader. De kunde flyga fram genom luften. Som sagt; valkyrjor utsändes till alla slag och bestämde, vilka män som skulle dö, och de rådde över stridens gång och för seger.

Den döende hjälten vet att valkyrjorna är utsända efter honom och med glädje hälsar han deras budskap⁵.

Man jämför läsningen i evangelieboken 2 söndagen efter tref. (juni), ”det stora gästabadet”.

”En man tillredde ett stort *gästabad* och bjöd många...tjänaren sade till dem som var bjudna...kom, ty allt är redo. Men de började strax *ursäkta sig*...Då blev husbonden vred och sade till sin tjänare:

”Gå strax ut på gator och gränder i staden och för hitin fattiga och krymplingar och blinda och halta. Tjänaren sade: herre det är gjort, men här finns ännu plats. Då sade herren: gå ut på *vägar och stigar* och nödga människorna att komma hitin, ty jag säger eder att ingen av de män som var bjudna skall smaka min måltid.”

Psalmen som sjungs denna söndag är svenska psalmboken 256; ”Allt är redo fallna släkte”:

”Allt är redo, fallna släkte, Hör den röst som kallar dig, Och ur dödens mörka häkte, För dig fram på livets stig. Nu är salighetens dag. Känn din faders hjärtelag. Bäva att den nåd förskjuta, som ännu dig bjuds att njuta.”

Matt. 22 kapitel handlar om kungasonens bröllop. Jesus säger:

”Med himmelriket är det såsom, när en kung gjorde bröllop åt sin son. Han sände ut sina tjänare för att kalla till bröllopet, dem som var bjudna, men de ville inte komma...

Åter sände han ut andra tjänare och befalld: kom till bröllopet!

Men de aktade icke därpå, utan gick bort...och de övriga grep kungens tjänare, misshandlade och dräpte dem. Då blev kungen vred och sände ut sitt krigsfolk och förgjorde dråparna och brände upp deras stad. Därefter sade han till sina tjänare: Bröllopet är tillrett, men de som var bjudna, var icke värdiga. Gå därför ut till vägskaLEN och bjud till bröllopet alla som ni träffar på.

Och tjänarna gick ut på vägarna och samlade tillhoppa alla som de träffade på, både onda och goda och brölloppsalen blev full av bordsgäster.

Avslutande anmärkningar.

Bibelcitaten som visats i denna skrift, var förr allmänt bekanta. Det är svårt att säga vad man läst in i dessa citat. De var ofta underlag för nyskapande predikningar och har hos vanligt folk ibland fått en betydelse som avvek från den bibliska grundtexten. Även kyrkan själv har gjort avsteg från ursprungstexten. Mest känt är väl det ställe, där katolska kyrkan fastslog att Jesus blivit *korsfäst*. I den grekiska förlagan står att han blev ”pålad”. Korset heter i den grekiska grundtexten; *stauros σταυρος*, ”påle”. I den gotiska silverbibeln har man översatt *stauros* med ”galge” (gotiska *galga*).

⁵ N. M. Petersen, Nord. Myt. 1869:192.

Ett annat känt ställe är, där det berättas om *vise män* som kom till den nyfödde Jesus för att ge honom hyllning. Den folkliga uppfattningen är, att dessa var *tre* vise män, vilket saknar underlag i bibeltexten.

Det bekanta stället, Matt. 12:40; "Jonas i *valfiskens* buk", är en översättning som är föråldrad redan i 1917 års bibel, där det heter "den stora fiskens buk".

De jämförelser som gjorts här, har såvitt vi vet inte blivit gjorda tidigare. Men andra liknande försök finns. Så har man för mer än hundra år sedan i England satt in Matteus-evangeliet i årets veckor, såsom om Jesus bara hade levt ett år, alltså samma metod som ovan. Veckor, månader och årstider är dock helt annorlunda i förhållande till det som här sagts, varför en hänvisning till dessa försök skulle leda fel.

Man var då, påverkad av att judarna läser de fem moseböcker på ett år, med början vid judiskt nyår i september. Berättelsen om Noah kommer då att ligga i oktober och motsvara skeppet Argo (okt. -nov.). Framställningen av Josef i Egypten läses synagogalt i december. Motivet med hungersnöden och säden motsvarar Jungfrun och den berömda stjärnan "axet", *spica*.

Berättelsen om tabernaklet och altaret i 2 Mosebok läses i februari och kan jämföras med Altarets stjärnbild (10-23 februari).

Stjärnhimlen var det för hela mänskligheten gemensamma "taket". Man kunde inte tänka sig någon annan ordning än den årliga, som solen på sin vandring genom stjärnbilderna erbjöd.

Denna ordning påverkade religion, alfabet, sagor och litteratur ända fram till medeltiden.

I den mån sagor överlevt medeltiden, så finns astrologins ordning belagd långt fram i tiden. Således finner man det astrala systemet med 24 sagor inom ett år hos Grimm, och i Sverige i Mickels i Långhult sagor m.m.

Hur kan man räkna ut stjärnhimlens ålder? Precessionen, d.v.s. jordaxelns ständigt förändrade lutning gör att den stjärnhimmel som vi i dag tror oss se, då solen går i Väduren den 21 mars inte stämmer. Ty solen når inte Vädurens stjärnbild förrän den 14 april.

Men inte bara det. Almanackans två vädurar, 1) sol i Vädur, den 21 mars och 2), sol i Väduren den 14 april, skulle jämfört med vår teori som är 3), sol i Vädur vid midsommar ge oss en kolossal ålder på hela systemet. Mer är 21.000 år. En så hög siffra skulle förpassa alla antaganden in i det orimliga. Tack vare att man vet, att man i forna tider följde, och fortfarande följer fullmånen, så blir systemet något mera hanterbart, ty då är precessionsåret 26.000 år halverat. Den ohyggligt gamla stjärnhimlen med sina bilder minskas med 13.000 år och är 8000 år gammal ($21.000 - 13.000 = 8000$ år). 8.000 år betyder *astronomiskt* att fullmånen då, vid midsommar, stod i Väduren.

Stjärnhimlen härstammar från den yngre stenålderns bondekultur och är ett slags bonde- eller jägarkalender som utvisar, när djuren på himlen föds under året. Lejon och björnar på hösten i ide, fiskar i juni, valar på sommaren, hästar på våren. Ormar, kallblodiga djur, troddes vara avlade av snöstormar på vintern.

Hela stjärnhimlen med t.ex. sina fåglar (örnen, svanen) på våren berättar om flyttfåglar och ett centraleuropeiskt förflutet. Man bör dock utgå från att folk i första hand bott längs kusterna. Skall man försiktigtvis våga sig på en "urhems-teori", så faller medelhavsländerna och östersjöländerna bort. Östersjön är en smältvattenssjö som i sitt nuvarande skick inte är äldre än 8000 år. Det är samma typ av bildning som Svarta havet. Tidigare var alla dessa områden så kalla, att de inte kunde tjäna som underlag för den högkultur som astrologin ansätter. En gissning är, att detta system av stjärnor är skapat, där Europa vid kusterna fortfarande är tätbefolkat, d.v.s. Paris-London. I vart fall inte mycket söder om Biscayan och inte längre norrut än Danmark.

Vissa omständigheter talar för en sydligare geografi, som t.ex. förekomsten av den tropiska skorpionen på stjärnhimlen. Skorpionen går igen i skriften i runan Y "jul" och den semitiska bokstaven "kaf" Y. Dessa tecken avbildar en skorpion. Mot detta kan man i sin tur anföra att stjärnhimlens skapare ibland laborerar med rena sagodjur såsom kentaureer och drakar. Lejonet

på stjärnhimlen är dock ingen gåta, ty det fanns lejon i Europa på stenåldern, det sedan länge utrotade grottlejonet, som fick ungar i grottor på vintern, liksom björnar.